

จดหมายข่าว N A H P I Newsletter

สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ
National Animal Health and Production Institute
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปีที่ 2 Vol. 2 ฉบับที่ 3 No. 3

เดือน มีนาคม 2536 March 1993

ISSN 0858-4516

รายงานการระบาดของโรคแอนแทรกซ์ใน

โคนม

ที่อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

นายพร สุวิทย์ ลิมาวงศ์ปราณี

ในช่วงปลายเดือน กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมามีการล้มตายอย่างกระชั้นชิดของโคนมจำนวนทั้งหมด 6 ตัว ในท้องที่บ้านคต้อย่าง ต.ช่องสาริกา อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี มีการผ่าซากและแจกจ่ายเนื้อโคไปยังเพื่อนบ้านข้างเคียง และมีการส่งตัวอย่างอวัยวะของโคที่ตายมาชันสูตรโรคที่สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ จากตัวอย่างอวัยวะโคที่ส่งมาตรวจ ไม่พบว่ามีเชื้อ *Bacillus anthracis*, หลังจากนั้นในวันที่ 5 มีนาคม ก็มีการตายของโคนมเพื่อนบ้านใกล้เคียงอีก 1 ตัว และมีการเก็บเลือดส่งมายังสถาบันสุขภาพสัตว์ฯ อาการของสัตว์ป่วยก่อนตายจะมีลักษณะซึม มีไข้ ไม่กินอาหาร เดินเซไปมา ก่อนตายพบมีการถ่ายเป็นเลือด เจาะเลือดดูพบว่ามีเม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาวต่ำ กลุ่มงานแบคทีเรียและเชื้อรา สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ ได้ตรวจพบเชื้อ *Bacillus anthracis* ในตัวอย่างเลือดที่ส่งมา จากการทำการหมักและแยกเชื้อ เพาะเชื้อดูลักษณะทางชีวเคมีและฉีดเข้าหนูทดลอง

ทางสถาบันสุขภาพสัตว์ฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญอันเร่งด่วนที่จะต้องป้องกันการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์ จึงมีการส่งเจ้าหน้าที่ของสถาบันสุขภาพสัตว์ฯ ไปสืบสวนโรคในวันจันทร์ที่ 8 มีนาคม 2536 ซึ่งยังไม่มีรายงานการติดเชื้อมโรคแอนแทรกซ์ไปยังคนที่ฆ่าและซากหรือผู้บริโภคเนื้อสัตว์ จากการสืบสวนโรคทราบว่าฟาร์มโคนมที่ตรวจพบโรคแอนแทรกซ์ใช้ฟางข้าวซึ่งซื้อมาจากจังหวัดชัยนาท และซื้อมาจากภายในจังหวัดลพบุรีเอง อาหารสำเร็จรูปใช้ของบริษัทเอกชน โคที่แสดงอาการป่วยยังมีอีกประมาณ 6 ตัว ได้ทำการรักษาโดยใช้ยาปฏิชีวนะ Chloramphenicol สลับกับ Pen-Strep หลังทำการรักษาแล้วโคทุกตัวมีสภาพดีขึ้น ซากโคที่ตายไปแล้วมีการเปิดผ่าซาก ฆ่าและแจกจ่ายนำไปทำเนื้อทอด เนื้อตากแห้งและมีส่วนถูกนำไปขายที่ตลาดวังม่วงจังหวัดสระบุรี เจ้าหน้าที่ของสถาบันสุขภาพสัตว์ฯ และผลิตสัตว์แห่งชาติ ได้แนะนำให้มีการทำลายซากหรือเนื้อโคที่ยังเหลือ

การฝึกอบรม Intensive Short training Course on "Complement Fixation Test for Bovine Paratuberculosis"

กลุ่มงานอิมมูนและชีววิทยา สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ ได้จัดการฝึกอบรม Intensive Short Training Course on "Complement Fixation Test for Bovine Paratuberculosis" ระหว่างวันที่ 24-26 มีนาคม 2536 ณ ห้องปฏิบัติการกลุ่มงานอิมมูนและชีววิทยา เพื่อเป็นการถ่ายทอดเทคนิคให้กับผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการของศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ จำนวน 6 คน

โรคพาราทูเบอร์คิวโลสิสหรือโรคติคต่อนโรคเรื้อรังของโคกระบือ แพะ แกะ กวาง อู ฯลฯ เกิดจากเชื้อ *Mycobacterium paratuberculosis* หรือ *M. fortii* สัตว์ที่เป็นโรคนี้จะแสดงอาการท้องร่วงอย่างเรื้อรัง ขาดน้ำ ผอมแห้ง ให้ผลผลิตต่ำและตายในที่สุด สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติและศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ ทั้ง 3 ศูนย์ ได้ร่วมกันศึกษาโรคนี้มาตั้งแต่ปี 2532 พบว่าให้ผลบวกทางชีววิทยาประมาณ 3-4% นอกจากนี้ยังพบการทางพยาธิวิทยาด้วย

ทางสถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ของโรคนี้จึงได้จัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ โรคพาราทูเบอร์คิวโลสิส ระหว่างวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2534 และต่อมาได้จัดการฝึกอบรมระยะสั้น ภาคปฏิบัติ 'Definitive Diagnosis of Paratuberculosis' ระหว่างวันที่ 18-20 สิงหาคม 2535 ให้แก่เจ้าหน้าที่ในห้องปฏิบัติการของศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ ทั้ง 3 ศูนย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการถ่ายทอดเทคนิคในห้องปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานของศูนย์ฯ ได้เพิ่มประสิทธิภาพในการชันสูตรทางชีววิทยา ในระยะแรกจะเป็นภาคปฏิบัติวิธี Complement Fixation ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งสำหรับการคัดแยกสัตว์ป่วยออกจากฝูงโคโดยเฉพาะในรายที่สัตว์ปล่อยเรื้อรังออกมาด้วยภาวะ

จากการฝึกอบรมครั้งนี้จะทำให้ศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ทั้ง 3 ศูนย์ สามารถจะบริการทั้งการตรวจทางชีววิทยาโดยวิธี Complement - Fixation และการแยกเชื้อจากอุจจาระของโคที่ให้ผลบวกทางชีววิทยา เพื่อยืนยันการชันสูตรโรคที่แน่นอนได้ ซึ่งทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการชันสูตรโรค การควบคุมติดตามและการเฝ้าระวังโรคพาราทูเบอร์คิวโลสิส ให้แก่เกษตรกรหน่วยงานโคหรือเกษตรกรที่ต้องการตรวจสุขภาพโคประจำปี ขอให้ส่งซีรัมไปยังศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ทั้ง 3 ศูนย์ และสถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ เพื่อจะได้ดำเนินการคัดแยกตัวป่วยออกจากฝูงเพื่อการควบคุมและเฝ้าระวังโรคนี้ต่อไป

การประชุมครั้งที่ 2 ของกลุ่มความร่วมมือ ระหว่างประเทศเพื่อการควบคุมโรคปากและ เท้าเปื่อยในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ระหว่างวันที่ 15 - 18 กุมภาพันธ์ 2536

ณ สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ

โรคปากและเท้าเปื่อยเป็นโรคสำคัญทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกับการค้าสัตว์เพื่อการส่งออก ทำความสูญเสียทางเศรษฐกิจปีละหลายร้อยล้านบาท โดยเฉพาะในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีโรคนี้ระบาดอยู่ทุกประเทศ การแก้ปัญหาที่จะได้ผล นอกเหนือจากการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์และการลักลอบค้าสัตว์ การวางมาตรการร่วมกัน และความร่วมมือของประเทศใกล้เคียงที่มีชายแดนติดต่อกัน จะช่วยให้การควบคุมโรคนี้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในระยะยาวจะทำให้ภูมิภาคแถบนี้ปลอดจากโรคปากและเท้าเปื่อยได้

Office International des Epizooties (OIE) ได้เริ่มจัดตั้งคณะอนุกรรมการ (sub-commission) สำหรับควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2533 ในการประชุมนานาชาติ ซึ่งจัดโดย OIE และ สมาพันธ์สัตวแพทย์ (Federation of Asian Veterinary Associations หรือ FAVA) ที่พญา และหลังจากนั้นในการประชุมคณะอนุกรรมการส่วนภูมิภาค OIE ที่กรุงปารีสเมื่อเดือน พฤษภาคม 2534 ได้มีการตั้งกลุ่มความร่วมมือ (Coordinating Group) ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วยประเทศพม่า, ไทย, ลาว, กัมพูชาและเวียดนาม ซึ่งมีเขตชายแดนประเทศติดต่อกัน และเสนอให้มีการประชุมครั้งแรกโดยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ระหว่างวันที่ 17-20 กุมภาพันธ์ 2535 ณ สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ และกำหนดจะให้มีการประชุมปีละครั้ง โดยสมาชิกในกลุ่มผลิตเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพ

วัตถุประสงค์ของการจัดประชุม เพื่อให้แต่ละประเทศรายงานสถานะการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยและวิธีการควบคุมโรคในประเทศของตน และปรึกษาหารือวางมาตรการและแนวทางการควบคุมโรคระหว่างประเทศ ตลอดจนมอบหมายให้แต่ละประเทศนำมติจากการประชุมไปปฏิบัติภายใน 1 ปี และกลับมารายงานผลต่อที่ประชุมในปีถัดไป

ในการประชุมแต่ละครั้งนอกจากประเทศในกลุ่มความร่วมมือแล้ว ยังมีประเทศใกล้เคียงในแถบเอเชีย เช่น มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, ชองกง, ภูฐาน, จีน, ญี่ปุ่น และจากทวีปอื่น เช่น ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์, สหรัฐอเมริกา ตลอดจนองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น EEC, FAO, OIE, ACIAR, JICA เข้าร่วมสังเกตการณ์

(อ่านต่อหน้า 11)

รายงานการระบาดของโรคแอนแทรกซ์ในโคนม

(ต่อจากหน้า 9)

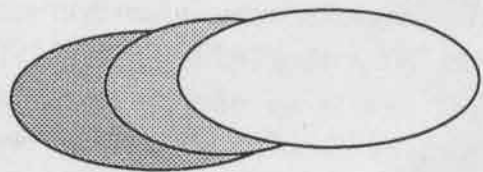
โดยการนำไปเผาทำลาย และได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์อำเภอพัฒนานิคม สัตวแพทย์ประจำจังหวัดลพบุรี และสำนักงานปศุสัตว์อำเภอวังม่วง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสระบุรี เพื่อติดตามเฝ้าระวังและป้องกันโรคทั้งในคนและสัตว์ต่อไป

ในการออกไปสืบสวนโรค ครั้งที่ 2 ในวันพฤหัสบดีที่ 11 มีนาคม 2536 พบว่ามีการตายของโคนมเพิ่มขึ้นอีก 1 ตัว มีการฝังซากเรียบร้อยแล้วและไม่มีการเปิดผ่าซาก การตายของโคนมตัวนี้ อาจเนื่องมาจากการหยุดใช้ยา Chloramphenicol และไม่มีการรักษาตามอาการ และมีรายงานว่าพบผู้ป่วย 1 คน เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลอำเภอพัฒนานิคม ผู้ป่วยติดเชื้อโรคแอนแทรกซ์ที่ผิวหนัง มีแผลที่นิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย จากการสืบประวัติทราบว่าเป็นคนที่ฆ่าและซากโค

มีข้อสังเกตว่า ในท้องที่จังหวัดลพบุรี ไม่เคยมีรายงานการเกิดโรคแอนแทรกซ์มาก่อนในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมา การระบาดของโรคเกิดในช่วงฤดูหนาวต่อกับฤดูร้อน อากาศโคก่อนตายมีลักษณะคล้ายกับการติดเชื้อคลอสตริเดียม โรคที่เกิดจากสารพิษในเครท โรคเฮโมราจิกเซพติซีเมีย และโรคลำไส้อักเสบ เจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์จึงควรระมัดระวังถึงแม้ว่าในท้องที่จะไม่เคยมีรายงานการระบาดของโรคแอนแทรกซ์มาก่อน แต่เมื่อมีการตายของสัตว์อย่างเฉียบพลัน ควรมีการส่งตัวอย่างเลือดมาตรวจยืนยันผลทางห้องปฏิบัติการที่สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ หรือศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ที่ใกล้เคียงทุกครั้งเพราะการฆ่าและซากกันเองโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำให้เชื้อโรคแอนแทรกซ์สร้างสปอร์และเกิดการแพร่กระจายของเชื้ออย่างกว้างขวางในสัตว์และเป็นอันตรายต่อคนด้วย

การระบาดของโรคแอนแทรกซ์รายนี้ มีการชันสูตรโรคและประสานงานกับทางเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในท้องที่ได้อย่างรวดเร็ว ก่อนที่จะมีรายงานโรคที่ระบาดไปยังคนทำให้มีการระมัดระวังป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไปยังฟาร์มอื่นและยังพบว่ามีเกษตรกรเชื้อไปยังคนเพียงรายเดียวซึ่งเป็นคนฆ่าและซากสัตว์ที่ตายเท่านั้น

กลุ่มงานแบคทีเรียและเชื้อรา กลุ่มงานระบาดวิทยา สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ รายงาน

การประชุม ๔

(ต่อจากหน้าที่ 10)

กรมปศุสัตว์และ OIE ได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งที่ 2 ณ สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตภัณฑ์แห่งชาติ เกษตรกลาง บางเขน กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 15-18 กุมภาพันธ์ 2536 โดยมีผู้แทนและผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย

ผู้แทนจากประเทศไทย	4 คน
ผู้แทนจากประเทศกัมพูชา	3 คน
ผู้แทนจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว	1 คน
ผู้แทนจากประเทศพม่า	1 คน
ผู้แทนจากประเทศเวียดนาม	4 คน

นอกจากนั้นเป็นผู้สังเกตการณ์จากประเทศและองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศที่กล่าวมาแล้วรวม 46 คน เข้าร่วมประชุม

ในการประชุมครั้งนี้ มีการรายงานสถานการณ์ของโรคปากและเท้าเปื่อย และวิธีการควบคุมโรคของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ รวมทั้งสถานการณ์การเคลื่อนย้ายสัตว์ภายในประเทศและการเคลื่อนย้ายสัตว์เข้า-ออกจากประเทศเพื่อนบ้านได้มีการประชุมความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง 2 ประเทศที่มีชายแดนติดกันคือระหว่างกัมพูชา-เวียดนาม, เวียดนาม-ไทย, เวียดนาม-ลาว, ลาว-ไทย, ไทย-พม่า, ไทย-กัมพูชาและไทย-มาเลเซียเกี่ยวกับการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ระหว่างประเทศและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และสถานะของโรค

นอกจากนี้ที่ประชุมมีมติให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของศูนย์ชันสูตรโรคปากและเท้าเปื่อยในภาคพื้นเอเชีย (Regional-Reference Lab) พร้อมทั้งเป็นที่ฝึกอบรมและให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศสมาชิก

ปลอดขบวนการสุกร

สพ.ญ. กัญญา อาษามุข

ปัญหาปลอดขบวนการสุกรเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วโลก แม้แต่ละฟาร์มจะมีสภาพการเลี้ยงที่แตกต่างกัน เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ อุณหภูมิ ลักษณะโรงเรือน สาเหตุของปัญหาปลอดขบวนการที่เหมือนกัน คือการติดเชื้อโรคซึ่งเชื้อที่พบบ่อยได้แก่เชื้อแบคทีเรีย *Mycoplasma hyopneumoniae* เชื้อนี้ก่อโรคที่เรียกชื่อว่า *Enzootic pneumonia* อาการที่พบมักเรื้อรัง สุกรใช้เวลาแสดงอาการป่วยนาน 2-3 อาทิตย์หลังได้รับเชื้อ อาการของโรคจะรุนแรงขึ้น เมื่อเชื้อแบคทีเรีย *Pasteurella spp.* ก่อโรคแทรกซ้อนร่วมด้วยสุกรจะโอดมาก หอบ หายใจลำบาก กินอาหารลดลง ผอมลง และอาจตาย

เชื้อแบคทีเรีย *Haemophilus* หรือชื่อปัจจุบัน *Actinobacillus pleuropneumoniae* เป็นเชื้อที่พบเป็นสาเหตุก่อโรคปลอดขบวนการได้มากเช่นกัน สุกรมีอาการปลอดขบวนการร่วมกับเชื้อหุ้มนอกและช่องอกอักเสบ อาการของโรคจึงรุนแรง

และทำให้สุกรตายได้รวดเร็วใน 2-3 วัน หากสุกรได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะที่ได้ผลต่อเชื้ออาจรอดตาย แต่ผลการอีกเสบที่เชื้อหุ้มนอกคงอยู่ตลอดไป ดังนั้นสุขภาพสุกรจะยังคงอ่อนแออยู่โอกาสที่จะขุนให้ได้น้ำหนักค่อนข้างยาก

เชื้อไวรัสโรคอหิวาต์ก็เป็นไวรัสที่พบได้บ่อยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดปลอดขบวนการในสุกรโรค *Blue ear* ก็เป็นโรคที่ทำให้สุกรมีอาการปลอดขบวนการได้เช่นกัน แต่สาเหตุของปลอดขบวนการที่พบจริง ๆ แล้ว มักเกิดจากเชื้อโรคหลาย ๆ ชนิดก่อโรคร่วมกันมากกว่าเกิดจากการติดเชื้อโรคอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว เช่น โรคโพรงจมูกอักเสบที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย *Bordetella* ปกติสามารถพบเชื้อนี้ได้ในสุกรเกือบทุกฟาร์ม โดยที่สุกรไม่แสดงอาการป่วยแต่หากมีการติดเชื้อ *Pasteurella multocida* Type D ร่วมด้วย จะพบว่าเชื้อสามารถผลิตสารพิษทำให้เกิดอาการโพรงจมูกอักเสบได้ และมีอาการปลอดขบวนการร่วมด้วยทำให้สุขภาพทรุดโทรม การเจริญเติบโตลดลง

การแก้ปัญหาปลอดขบวนการ เป็นเรื่องที่ทำได้ยากเนื่องจากมีสาเหตุในหมู่มากหลายประการโดยเฉพาะฟาร์มใหญ่ๆที่มีการเลี้ยงสุกรมากมักมีโรค *enzootic-pneumonia* แฝงอยู่ และหากมีโรคอหิวาต์ระบาดขึ้น การขจัดโรคออกยิ่งยาก เพราะฟาร์มขนาดใหญ่มักมีการทยอยสุกรเข้า-ออก ทำให้มีการเลี้ยงสุกรเก่าใหม่ปะปนกันอยู่เสมอ นอกจากนี้การรับสุกรเข้ามาเลี้ยงเป็นจำนวนมากจากแหล่งเดียวกัน เป็นไปได้อย่าง จึงมีการรับเชื้อจากหลายๆแหล่งเข้ามาเลี้ยงในฟาร์มก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการพบโรคอยู่เสมอ

การควบคุมโรคที่ปฏิบัติกันมา คือการใชยาปฏิชีวนะคุมในอาหารหรือใช้ยาฉีดรักษาตัวป่วยที่แสดงอาการ ยาที่ใช้ผสมอาหารให้สุกรกินในช่วงป่วยพบว่าได้ผลบ้าง เช่นยา *sulphadiazine* และ *trimethoprim* ผสมในอาหารในสุกรขุน กินเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ พบว่า อัตราการตายหยุดลง อาการไอ หอบ ลดลง แต่สุขภาพสุกรไม่ดีขึ้นเลย ซึ่งต้องใช้เวลานานขึ้นกว่าปกติถึง 2 สัปดาห์ จึงได้น้ำหนักสงายได้ และเมื่อตรวจดูซากที่โรงฆ่าพบว่าทวารของเชื้อแบคทีเรีย *Haemophilus* ที่ปกติไม่เด่นชัดแต่ยังพบเชื้อหุ้มนอกอยู่หลาย อย่างโรคนี้ตามการใช้ยาปฏิชีวนะคุมโรคหรือรักษาไม่แน่นอนเสมอไป เนื่องจากเชื้อโรคมีการเปลี่ยนแปลงการดื้อยาได้เสมอ นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การแก้ปัญหาโรคปลอดขบวนการออกจากฟาร์มเป็นเรื่องยาก

การปรับปรุงแก้ไขการจัดการเป็นเรื่องที่ละเอียดไม่ได้ โรงเรือนหนึ่งไม่ควรเลี้ยงเกิน 300 ตัว แต่ละคอกไม่ควรเลี้ยงสุกรขุนเกิน 12 ตัว และหากเป็นไปได้ควรคัดแยกเพศประกอบเลี้ยงสุกรแบบเข้าออกพร้อมกันทีเดียว ควรตรวจดูการระบายอากาศ วางโรงเรือนถูกทิศทางลม สภาพเมืองไทยควรยกพื้นโรงเรือนเพื่อให้คอกไม่ร้อนอากาศที่ระบายได้จะดีกว่าอากาศอับแต่ไม่ควรมีผู้มากการให้อาหารเมื่กระดกฝุ่นจากอาหารผสมที่สุกรจะต้องสูดหายใจเข้าขณะกินอาหาร อีกประการหนึ่งโรงเรือนแต่ละโรงควรห่างกันพอสมควร โรงเรือนที่ติดกันมากเกินไปจะทำให้การระบาดของโรคทางเดินหายใจแพร่ได้ทั่วทุกโรงเรือน การใช้วัคซีน ยังเป็นเรื่องที่พิจารณาอยู่ รวมทั้งมีการปรับปรุงการผลิตเพื่อให้ได้ผลดีแน่นอน และคุ้มค่า นั้นหมายความว่าควรพิจารณาและได้แก้ไขปรับปรุงการจัดการต่างๆแล้วจึงตัดสินใจใช้วัคซีน

(อ่านต่อหน้าที่ 12)

ชนิดของเชื้อ	ชื่อเชื้อ	ก่อความสูญเสีย
Mycoplasma	<i>M. hyopneumoniae</i>	เป็นสาเหตุโรคนำให้เกิดโรค enzootic pneumonia ซึ่งทำลายกลไกการต่อต้านเชื้อโรคทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนที่ป้องกันได้ยาก
Bacteria	<i>Pasteurella multocida</i>	มักเป็นเชื้อโรคแทรกซ้อน
	<i>Bordetella bronchiseptica</i>	ก่อโรคร่วมกับ <i>P. multocida</i> ทำให้เกิดโรคโพรงจมูกอักเสบ
	<i>Actinobacillus pleuropneumoniae</i>	ทำให้เกิดปอดบวมร่วมกับเชื้ออื่นและช่องอกอักเสบ
	<i>Streptococci pleuropneumoniae</i>	ทำให้เกิดฝีในปอด
	<i>Staphylococci pleuropneumoniae</i>	ทำให้เกิดฝีในปอด
Virus	<i>Crynebacterium pleuropneumoniae</i>	ทำให้เกิดฝีในปอด
	Influenza virus	ทำให้เกิดปอดบวมระบบทางเดินหายใจ
	Aujeszky's disease	ก่อให้เกิดโรคในระบบทางเดินหายใจ และระบบประสาท ร่วมกับการทำลายระบบการสร้างภูมิคุ้มกัน
	Blue Ear disease	ทำให้เกิด mild interstitial pneumonia ร่วมกับการลดการสร้างภูมิคุ้มกัน ทำให้เกิดการแพร่และลุกลามตาย

กิจกรรม

10 มีนาคม 2536

เจ้าหน้าที่จากกลุ่มประเทศ E.C จำนวน 2 คน เข้าเยี่ยมชม สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ

24-26 มีนาคม 2536

ฝึกอบรม Intensive short Training Course on "Complement Fixation Test for Bovine Paratuberculosis" ที่กลุ่มงานอินนุและจีเอ็มวิทยา สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ

29 มีนาคม - 28 พฤษภาคม 2536

ผู้เชี่ยวชาญญี่ปุ่น Dr. Shoko Suzuki จาก National Veterinary assay Laboratory ได้เดินทางมาปฏิบัติงานถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่กลุ่มงานแบคทีเรียและเชื้อรา สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ

จดหมายข่าว NAHPI Newsletter

สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านสุขภาพสัตว์ และกิจกรรมของสถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ โดยเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาสุขภาพสัตว์

เจ้าของ สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ เกษตรกลาง บางเขน กรุงเทพฯ 10900 โทร. 5798908-14

ที่ปรึกษา น.สพ. ดร.วิจิตร สุขเพณีสัน ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตสัตว์แห่งชาติ
Dr. Tetsuo Kumagai หัวหน้าคณะผู้เชี่ยวชาญญี่ปุ่น

คณะกรรมการ

น.สพ. นพพร

ศราภพันธุ์

สพ. สมชาย

ช่างทอง

สพ.ญ.ม.ล. นฤดี

เกษมสันต์

สพ.ญ. กัญญา

อาษายุทธ

สพ.ญ. พรชัย

อิสระพงศ์ไพศาล

สพ.ญ. สันทนา

โลกพันธุ์ไทยบูลย์

น.สพ. วงศ์อนันต์

ฉกรรจ์วัฒนา

ผู้จัดทำ

น.สพ. บรรจง

อภิวัฒน์นगर

น.ส. สุพิศรา

จันทร์กึ่งทอง

เผยแพร่โดย

ฝ่ายถ่ายทอดเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูล

: กำหนดออก เดือนละ 1 ฉบับ

: พิมพ์ครั้งละ 1,200 ชุด

กองวิชาการ กรมปศุสัตว์
บางเขน กท.10900
ที่ กษ. 0610/(ส) ว.12

ในราชการกรมปศุสัตว์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 1/2521
ไปรษณีย์โทรเลข ราชเทวี